

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೇಕಾದ ಶಕ್ತಿಮೆದ್ದು

ಮಾತಿಗೆ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು
ಬಸೆಯುವ ಜೀವಶಕ್ತಿಯಿದೆ.
ಪ್ರಶಂಸೆಯ ಮಾತುಗಳಿಗಂತೂ
ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ
ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ, ನಾವು
ಮಾತಿನ ರಚನಾತ್ಮಕ
ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು
ಕೊಡುವುದು ಕಡಿಮೆ.

■ ಧಾರಿಣಿ ಮಾಯಾ

ಭೋಷ! ವಾಹಾ! ಗುಡಾ! ಸಹಿತಾ! ಇವೆಲ್ಲವೂ
ಶಹಭಾರ್ಗಿರಿಯ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು.
ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಇಂತಹ ಹೊಗಳಿಗಳು
ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಪುಟ್ಟ ಮುಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಂದು
ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರೂ ಮಾತಿನ ಬಣ್ಣನೆಗೆ
ಮನಸ್ಸೋಲುವರು. ಮನಸ್ಸೆಯ ಮಾತ್ರಿಕನನ್ನು
ಹರಿದುಬಿಸಲು ‘ಭೋಷ’ ಎಂಬ ಒಂದು ಪದ
ಸಾಕು. ಭೋಷ ಎಂಬುದು ಸೋತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಟಾನಿಕ ಇದ್ದಂತೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಮೆದ್ದು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಚೇಳೋಹಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹೊಸ
ರಿಂತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.
ತಾನು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಅಶಕ್ತ
ಭಾವನೆ ಹೊಡೆದೋಡಿ, ನಿತ್ಯಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಪುನರ್ಜೀವನಗೊಳಿ ಮಂದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕಿ ಹುಮುಸ್ಸು
ಮತ್ತು ಭಲ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಪಾರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅಗಾಢ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ‘ಭೋಷ’ ಪದವನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನಾವೇಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೇಣೆ?
ಮುಕ್ಕಳ ಜಟಿವಟಕೆಗಳಿಗೆ ‘ಭೋಷ’
ಎಂದು ಆಗಾಗ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಬೈಳ್ಳಾಹದ
ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದರಿಂದ, ಆ ಪುಟ್ಟ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಜಗಜಾಂತರ ಮಾರ್ಪಾದಕ್ಕೇ
ತರಬಹುದು. ‘ನಾ ನಿನ್ನಿಂದಿಗಿರುವೆ, ಮುಂದಿನ
ಬಾರಿ ಇನ್ನೂ ಚೇನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು’ ಎಂಬ ಸಾಂತ್ವನದ,
ಬೈಳ್ಳಾಹದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅಟಪದ್ಭಾಗಲೀ
ಓದಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೆ
ಪರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಹೊಗಳುವಿಕೆ, ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ
ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇರಣ ಹಾಗೂ
ಆತ್ಮಸ್ಥೇರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ‘ಭೋಷ’ ಎಂಬ
ಮಾಯಾಜಾಲ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ